

Импро театар први део

Комедија дел арте

- Импровизацијски театар је стар колико и време тако да претходи списатељској инвенцији. Пре него што су текстови били записани они су се изводили при чему је увек била присутна и импровизација. Најдиректнији претходник модерне импровизације је вероватно Комедија дел арте која је била популарна у Европи скоро двеста година од средине 16. века. Комедија дел арте је настала на великим вашарима северне Италије где су пеливани и улични певачи изводили своје представе. Временом су ти извођачи узели маске и типизирали ликове из народних предања. Карактеристике комедије дел арте су професионализам, маске, сценарио у виду монолога за типове који играју и импровизација. Арте у називу се не односи на уметност већ на занат, вештину извођача. Најпознатији типови су Харлекин, Бригела, наследник хвалисавог војника из истоимене Палутове комедије, Панталоне стари похотни богаташ, а ту је Коломбина, служавка.

Кит Џонстон

- После нестанка Комедије, импровизацијски тетар је нестао док га нису одвојено и спонтано поново измислили Кит Џонстон и Виола Сполин. Кит Џонстон је формулисао своју теорију о спонтаности и креативности за време свог рада у Енглеској, коју је касније укључио у своје подучавање на Универзитету у Калгарију. Он је осетио да је театар постао претенциозан, због чега просечан човек ни не обраћа пажњу на њега. Џонстон је желео да приближи театар људима који иду на спортске и боксерске мечеве, за публику за коју је Шекспир писао у своје време.
- Џонстон се одлучио за приступ који је комбинација елемената театра и спорта у хибриду који је назвао Theatre sports. Контекст тимских спортова је искоришћен у контексту импровизацијског театра; тимови се такмиче за поене које даје жири, а публика учествује као у представама са емпатијом или даје предлоге које тимови онда реализују на лицу места. Џонстон је својим радом утицао директно или индиректно на скоро све импровизацијске групе.

Виола Сполин и театарске игре

- Током двадесетих и тридесетих година прошлог века Виола Сполин је почела да развија нови приступ учењу глуме. Тај приступ је био заснован на идеји да деца могу уживати у учењу глуме ако им се она представи као серија игара.
- Њен син, Пол Силс, је наставио да развија њен рад и постао је покретачка снага импро театра концентрисаног на Универзитету у Чикагу средином 1950. Он је са Дел Клоусом и Дејвидом Шепардом створио глумачки ансамбл који је развио неку врсту "модерне Комедије" која се обраћа просечном човеку на улици. Као и Theatre sports и оригинална Комедија дел арте, њихов циљ је био да креирају театар који је прихватљив за све.
- Група Компас која је настала из рада Силса, Шепарда и Клоуса је била изузетно успешна. Они су успели да доведу у театар и оне који пре тога никада тамо нису крочили. Такође, омогућили су развој компаније назване Други Град. Кроз ове две групе театарске игре Виоле Сполин су утицале на читаву генерацију импро извођача.

-

Основни принципи импро театра

- Група
- - Групни осећај
- - Поверење
- - Други је први
-
- Ја
- - Сигурност
- - Слушај и гледај
- - Карактери
-
- Прича
- - Позитивност
- - Примати и надграђивати
- - Ретровизор

Групни осећај

- Веома битан, можда најбитнији принцип у импровизованом театру је **групни осећај** (енглески 'Group Mind'). Свака добра импровизирана представа добра је зато, јер је група изводи уиграно, док је већина лоших представа лоша због слабе сарадње. Глумци током проба и представа развијају међусобно поверење, и то тако што се увек стављају у функцију других и групе. Други је први.
- Групни осећај не постоји ако се у њега не верује. И то је основна особина импровизације: не знаш шта ће да се догоди, хоће ли приказ имати неку причу или не, да ли ће оно што радиш на позорници имати неки смисао или не, али је ту поверење да ће све доћи само од себе. Дакле, ако свако на сцени има поверење у групни осећај, ако верује у групу – настаће представа. Групни осећај је 'принцип обликовања' импровизованог театра.

Сигурност и слушање

- Када се изводи импро представа важно је да глумци верују у себе и у карактере које глуме и да осећају сигурност. Сигурност у групу и сигурност у себе се све време преплићу. Глумац без поверења у групу није сигуран на позорници, а глумац који није сигуран у себе тешко се препушта групи.
- Слушање је један од основних принципа импровизације. Само ако се глумци на сцени гледају и слушају може да настане импро представа. На том путу ометајући фактор може да буде размишљање глумаца. То значи да импровизатор размишља како да буде што ефектнији на сцени при чему заборави да гледа и слуша своје партнере. Зато не размишљај(те) већ делуј(те) на сцени на лицу места.

ПОЗИТИВНОСТ

- Током импровизовања на сцени важна је позитивност да би настала прича. Позитивност без задршке омогућава да се свака идеја надгради и да се помогне у грађењу приче. Предуслов добре импровизоване сцене је да онај који је почиње и они који је настављају немају појма о томе како ће почети, развијати и заокружити своје сценско деловање. У питању је колективни рад у коме нема звезда и који омогућава заједничко задовољство постигнутим и извођача и публике.
- Публика има утисак да би и сама то могла да уради само да је на сцени. Ризик који може да се јави код импровизовања је да публика гледа сценско фантазирање групе глумаца. Међутим, када се постигне појединачна и групна имагинација тада настају стваралачке импровизоване представе које подсећају на добро класично позориште. Са једном великом разликом, а то је да све настаје на лицу места у импровизованој представи.